

'Αλλά κι' δ Σωτηρόπουλος, πού ἔχει κίτρου χρώμα, πού θέλει σώνει και καλά νά κάμη τρίτον κόμμα κι' ή γλώσσας του τροχίζεται και κόβει σάν ξυράφι, κι' ἔκεινος εἰς τὸ ἑλλειμα τὸ παρελθόν ἐγράφῃ. Οὐ μὴν κι' δ Κωνσταντόπουλος, πού τὴν οὐρὰ κουνεῖ, ἐπέρασε στὸ ἑλλειμα μετά τοῦ Λαμονῆ.

Πρὸς τούτοις εἰς τὸ σύνολον ἐγράφῃ τῆς δαπάνης κι' ὁ φέρων τὸ ἐπώνυμον ἡμῶν, δὲ λεγγάρινης, ἡμέτερος ἐξάδελφος καὶ πρώτος συγγενῆς, γενόμενος ἀμειλίκτος ἐγύρθος καὶ ἀπηνής. Οὐχ ἦττον καὶ ὁ κύριος Μανέτας ἔξεμάνη καὶ λάσπη τοκοφε κι' αὐτὸς μετὰ τοῦ Δεληγγάννη.

'Αλλά' ως νά μὴ μᾶς ἔφθανε αὐτὸν τὸ τρίτον κόμμα καὶ δῆλη νέα συμφορά ἐπλάκωσε ἀδόμα, ὁ δὲ Κυκλαδῶν Βουλευτής καὶ τέως Κορδονάτος ἐν μέσῳ τῆς καταστροφῆς καὶ τῆς παρούσης κρίσεως ἀφοῦ κι' αὐτὸς μᾶς ἔλουσε πατόκορφα ἐσχάτως ἐπέρασε στὸ ἑλλειμα τῆς ἐπομένης χρήσεως.

Εἰς ὑπονοίας, κύριοι, εύρισκομαι πολλάς ἀν κι' ὁ Λεβιδῆς στὸ ἔξης καὶ ὁ Ζυγομαλάς τοῦ Κορδονίου ὀπαδὸς ἐπὶ πολὺ θά μεινῃ κι' ἀν εἶναι ως περίσσευμα ἡ ἑλλειμα κι' ἔκεινοι, καθόσον καὶ οἱ δύο των περὶ πολλὰ τυρβάζουν καὶ ἀρχίσαν τὰ μοῦτρά των κι' αὐτοὶ νά κατεβάζουν.

Καὶ ἀπορῶ πραγματικῶς καὶ στέκω ἀμφιβάλλων ἀν καὶ αὐτοὶ συντάσσονται μετὰ τῶν ἀντιπάλων, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐνίστη τοὺς βλέποντας ἀμφιβόλους καὶ περιμένων κι' ἐξ αὐτῶν παγίδας τε καὶ δόλους, τὰ πρώτα μου κατάστιχα κυττάκω σάν Ἐβραίος καὶ εἰς τὸ κυματινόμενον τοὺς σημειώνων χρέος.

*Η Μεγάλη Ερεττανία ποῦ τὸ πᾶν ἐν ἀφθονίᾳ.

Ιλλάν δὲ Λάρμας Πλαψίν ἀλάμφει περισσοῦ, πάνιν ἄρθρονς ἴτρει λογῆς λογῆς κρασί, καὶ ἀλλα νέα ξηραφίν χρυσῷ Βοτιατόρια μὲ τόσουν πολυτέλειαν, οὐδὲν δὲν ἔχει δράμα.

'Εκεῖ κι' δὲν εἰσα: ἀρρωτος πρὸς ὄφειν ὅρτζες κι' εἰς δικλωμέτας ὄμιλες καὶ ἀλλαν περιθόμους, καὶ τρώγονταν περιθόμους ὡς Λούσιος παγῆς μουντζένες καὶ τὸ Σινταγμα καὶ τοὺς κιρένους νόμους.

Σενοδοχεῖον ώς; αὐτὸ δὲν ἔγινε ακίμα, τοῦ τάδεντον νερό καὶ τοῦ πουλοῦ τὸ γάλα, κι' ἡμεδαπο κι' ἀλλοδαπο φωτάνος μὲν στόμα: •Μέγας δὲ Λάρμψις ἀληθῶς καὶ διλα τοι μεγάλα.

Κι' ἐνῷ ἡμεῖς ἐλπίζαμεν νά ἔχωμεν ἑταίρους τῶν πρώγων δέκα κι' ἔκατον πολὺ περισσοτέρους κι' ἐλέγαμεν τούλαχιστον πῶς θά ισορροπήσωμεν, ἐφθάσαμεν ἀνέλπιτα στοὺς δύοσιν τρεῖς, κι' ὑπάρχει μέγας κίνδυνος πῶς θά χρωκοπήσωμεν καὶ θά πτωχεύσῃ μεθ' ἡμιδών κι' ἡ τάλαιν πατρίς.

Εἰς ταύτην τὴν κατάστασιν καὶ τὴν σπουδαίαν ἕρισιν σύρισκονται τοῦ κόμματος τὰ Οἰκονομικά, κι' ἀν κάπως πειλαθωδήν στὴν ἐπομένην χρῆσι θὰ πέσουν τὰ χρεωγραφα τὰ Κυβερνητικά, καὶ πρόσθιον ἀπολαβὸς ἐγὼ θὰ γίνω τότε καὶ τελευταῖον ἀσπασμὸν εἰς τὸ Κορδόνι δότε.

'Αλλά κι' δ Κατσικόπουλος, καθὼς μοῦ εἶπαν φίλοι, ἐσχάτως ἔχωρτενε κι' εὐθύμιως συνωμίλει μὲ ἀποστάτας μερικούς τῶν τριτοκομιτῶν . . . ἀν δὲ στὸ μέλον ἑλλειμα παράσωμεν κι' αὐτὸν μεγάλην τὸ περίσσευμα ἐλάττωσιν θὰ πάθη κι' ὅγρηγορα θὰ χάσωμεν ταύγα μὲ τὸ καλάθι.

Περὶ τοῦ περισσεύματος πολὺ ἐπροσπαθήσαμεν, ρουσφέτα δὲ πολύτιμα πρὸς χάριν τοῦ ἐθύσαμεν, ἀλλ' ὅμως καὶ μὲ διλας μας αὐτάς τὰς προσπαθείας τὸ δυστυχές Κορδόνι μας μπαστούνγα τὰ εύρηκε, κι' δὲ προσφιλής ἐξάδελφος δὲν τῆς Κορινθίας δῶς ἀποστάτης καὶ αὐτοὺς στὰ κρύα μᾶς ἀφήκε.

Τοιοῦτον τώρα βλέπετε κουτσόν καὶ στραβοκάνη τὸν νέον Ἀπολογισμὸν τοῦ ρέκτου Δεληγγάννη, τοῦ δὲ Σιάμοι οἱ Πρίγκηπες Δαμρόδη καὶ Φιτακοῦ κυττάζουν πῶς οἱ κόποι μου πηγαίνουν τοῦ κακοῦ, καὶ τὸ Σιάμ δόλκηλρον ἀχούν νό φωνάζη πῶς τὸ Κορδόνι γρήγορα τὰ πέταλα τινάζει.

'Εκεῖ ἐλληθῆ κι' δ Ρω μεν δὲν δίοντα νά πῆ, ἀλλ' ἀρνος ἀπέμενα ὀών νά έσυνδεῖ, κι' ἀπὸ ομηράνης ἔγινε ὁ φουκαρες στουντε εἰς τὴν ὄγκη τῆς Στάδεων, εἰς τὴν ὄγκη τοῦ Στάδη.

Μετὰ ὀλέγαις ποικιλίσας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίσας.

'Ἐν Σύρῳ συνεζύθησαν ἡ χάρις της ἡ νεότης, τοῦ Κυριακᾶς ἡ Στυλιανή, ἡ κορφοτάτη πόρη, κι' δὲ ἀχιλλεῖς τοῦ Τεττακλής, μηχανικὸς ἐν πρώτοις, κι' δὲ Ἐρως γαίρον καὶ επιτράπε τὸ Κέντος θέσης, κι' εὐχήδησαν τὰ βλέποντα μὲ τὴν φυγὴν ὅτε κατέλη τῶν ουνόμευνον οἱ γνωστοὶ κι' οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι.